

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 171 (XV) — Nr. 79

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 7 februarie 2003

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI
Decizia nr. 5 din 14 ianuarie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 130 alin. (1) lit. j) din Codul muncii	1-2	105.	— Hotărâre privind suportarea cheltuielilor legate de organizarea la București, în perioada 9-10 februarie 2003, a Reuniunii directorilor politici și corespondenților europeni.....
Decizia nr. 6 din 14 ianuarie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 4 și art. 581 din Codul de procedură civilă.....	3-4		4

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 5

din 14 ianuarie 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 130 alin. (1) lit. j) din Codul muncii

Nicolae Popa — președinte
Costică Bulai — judecător
Nicolae Cochinescu — judecător
Constantin Doldur — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Lucian Stângu — judecător
Ioan Vida — judecător
Aurelia Popa — procuror
Mihaela Senia Costinescu — magistrat-asistent

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, susținând că desfacerea contractului de muncă din inițiativa angajatorului este justificată de lipsa salariatului de la locul de muncă, absență prelungită de natură a crea prejudicii unității unde este încadrată persoana cercetată penal, în stare de arest.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 130 alin. (1) lit. j) din Codul muncii, excepție ridicată de Curtea de Apel Oradea — Secția civilă, din oficiu, în Dosarul nr. 1.526/CA/2002.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Prin Încheierea din 29 aprilie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 1.526/CA/2002, **Curtea de Apel Oradea — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 130 alin. (1) lit. j) din Codul muncii**, excepție ridicată de instanță, din oficiu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate Curtea de Apel Oradea arată că art. 130 alin. (1) lit. j) din Codul muncii încalcă prevederile art. 23 alin. (8) din Legea fundamentală, deoarece prin crearea posibilității unității de a desface contractul de muncă al angajatului, din proprie inițiativă, atunci când acesta din urmă este arestat mai mult de 60 de zile, se atribuie instituției de drept penal a arestării consecințe juridice în domeniul dreptului muncii, înainte de a se stabili vinovăția celui în cauză printr-o hotărâre definitivă și indiferent dacă fapta ce a atras luarea măsurii arestării are legătură cu activitatea sa de salariat. Se invocă în susținerea excepției legislația care reglementează raporturi de muncă, ulterioară anului 1990, care prevede doar măsura suspendării din funcție sau măsura suspendării calității de membru al asociației profesionale, iar nu desfacerea contractului de muncă, destituirea, respectiv excluderea din asociația profesională.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Guvernul apreciază că dispozițiile art. 130 alin. (1) lit. j) din Codul muncii nu contravin Constituției, întrucât concedierea salariatului, potrivit textului de lege criticat, este justificată de imposibilitatea sa de a mai presta activitatea de angajat, o perioadă îndelungată de timp, fapt ce ar putea provoca prejudicii unității. În această situație desfacerea contractului de muncă este independentă de stabilirea vinovăției penale sau contravenționale a salariatului, fiind determinată exclusiv de lipsa sa de la locul de muncă, datorată stării de deținere. Se invocă în acest sens deciziile nr. 63/1996 și nr. 115/1996, prin care Curtea Constituțională a constatat constituționalitatea textelor de lege criticate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, ale art. 1 alin. (1), art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 130 alin. (1) lit. j) din Codul muncii, excepție ridicată de Curtea de Apel Oradea — Secția civilă, din oficiu, în Dosarul nr. 1.526/CA/2002.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 ianuarie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 130 alin. (1) lit. j) din Codul muncii — Legea nr. 10/1972, publicată în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 140 din 1 decembrie 1972. Textul de lege criticat are următorul conținut:

— Art. 130 alin. (1) lit. j): „*Contractul de muncă poate fi deslăcut, din inițiativa unității, în cazul când: [...] cel în cauză este arestat mai mult de 60 de zile.*“

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 23 alin. (8), care au următorul conținut: „*Până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești de condamnare, persoana este considerată nevinovată.*“

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

Codul muncii stabilește cazurile și condițiile în care se poate desface contractul de muncă, fie din inițiativa angajatorului, fie din inițiativa angajatului.

Între cazurile de desfacere a contractului de muncă din inițiativa angajatorului figurează la art. 130 alin. (1) lit. j) cel în care angajatul este „arestat mai mult de 60 de zile“. Dispozițiile art. 130 alin. (1) lit. j) din Codul muncii nu au, ca ipoteză, vinovăția angajatului pentru săvârșirea unei infracțiuni, rațiunea desfacerii contractului de muncă constând, exclusiv, în necesitatea de a preveni efectele prejudiciabile pe care le poate avea pentru angajator absența prelungită a angajatului care, drept urmare, nu își îndeplinește obligația contractuală de prestare a muncii.

Dreptul angajatorului de a desface contractul de muncă se întemeiază în acest caz, exclusiv, pe o situație obiectivă, starea de arest a angajatului, care reprezintă o condiție necesară și suficientă pentru luarea măsurii, acest drept fiind independent de existența sau inexistența vinovăției angajatului, pe care unitatea nu are calitatea de a o stabili. Sunt deci lipsite de relevanță natura juridică a măsurii arestării, precum și examinarea vinovăției salariatului în săvârșirea faptei pentru care este arestat.

Prin urmare, este evident că nu prezumția de vinovăție stă la baza acestui motiv de desfacere a contractului de muncă și, deci, nu se poate susține că prevederea care îl consacră încalcă dispozițiile art. 23 alin. (8) din Constituție.

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 6

din 14 ianuarie 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 4 și art. 581 din Codul de procedură civilă

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Aurelia Popa	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 4 și art. 581 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Blind Romana Construcții Blindaje Export Import” — S.R.L. în Dosarul nr. 3.203/2002 al Judecătorei Târgoviște.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind inadmisibilă, susținând că autorul excepției nu a indicat textele constituționale pe care își întemeiază critica, excepția fiind astfel nemotivată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 29 aprilie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 3.203/2002, **Judecătoria Târgoviște a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 4 și art. 581 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Blind Romana Construcții Blindaje Export Import” — S.R.L.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că între cele două texte criticate există „o contradicție de necontestat”, întrucât art. 403 alin. 4 vorbește despre „*cazuri urgente*”, iar celălalt despre „*păstrarea unui drept care s-ar păgubi prin întâzriere, pentru prevenirea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara, precum și pentru înlăturarea piedicilor ce s-ar ivi cu prilejul unei executări*”.

Judecătoria Târgoviște, exprimându-și punctul de vedere, consideră excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Guvernul arată că măsurile dispuse prin ordonanța președințială au caracter vremelnic, iar urgența acestora este justificată de însuși scopul acestei proceduri, ce constă în necesitatea evitării prejudicierii unor drepturi și interese legitime. O astfel de situație este cea prevăzută de art. 403 alin. 4 din Codul de procedură civilă, când, dată fiind necesitatea unei intervenții urgente, președintele instanței poate dispune suspendarea provizorie a executării pe cale de ordonanță președințială până la soluționarea de către instanță a cererii de suspendare prevăzute la alin. 1 al aceluiași articol.

Pe de altă parte, întrucât nu sunt indicate prevederile constituționale pretins a fi încălcate, susținerile nefiind motivate, se apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, ale art. 1 alin. (1), art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, astfel cum rezultă din încheierea instanței de judecată, art. 403 alin. 4 și art. 581 din Codul de procedură civilă. Textele de lege criticate au următorul conținut:

— Art. 403 alin. 4: „*În cazuri urgente, președintele instanței poate dispune suspendarea provizorie a executării pe cale de ordonanță președințială, până la soluționarea de către instanță a cererii de suspendare prevăzute de prezentul articol.*”;

— Art. 581: „*Instanța va putea să ordone măsuri vremelnice în cazuri grabnice, pentru păstrarea unui drept care s-ar păgubi prin întâzriere, pentru prevenirea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara, precum și pentru înlăturarea piedicilor ce s-ar ivi cu prilejul unei executări.*”

Cererea de ordonanță președințială se va introduce la instanța competentă să se pronunțe asupra fondului dreptului.

Ordonanța va putea fi dată și fără citarea părților și chiar atunci când există judecată asupra fondului. Judecata se face de urgență și cu precădere. Pronunțarea se poate amâna cu cel mult 24 de ore, iar motivarea ordonanței se face în cel mult 48 de ore de la pronunțare.

Ordonanța este vremelnică și executorie. Instanța va putea hotărî ca executarea să se facă fără somație sau fără trecerea unui termen.”

Autorul excepției nu a indicat nici un text constituțional pretins a fi încălcat.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că nu pot fi primite susținerile autorului excepției privind contrarietatea dintre dispoziții legale cuprinse în același act normativ, în speță Codul de procedură civilă. În acest sens este jurisprudența constantă a Curții, care a statuat că instanța constituțională nu se poate pronunța asupra neconcordanțelor dintre diferite norme juridice, ci numai asupra înțeleșului dispozițiilor legale criticate în raport cu prevederile și principiile constituționale. Cu titlu de exemplu poate fi amintită Decizia nr. 67 din 27 aprilie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 307 din 30 iunie 1999, sau Decizia nr. 151 din 12 octombrie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 3 din 7 ianuarie 2000.

De altfel, analizând susținerile menționate, Curtea Constituțională constată că acestea nu pot face obiectul controlului de constituționalitate, deoarece autorul excepției

critică prevederile legale menționate fără să indice textul art. 12 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea constituțional pe care acestea îl încalcă. Prin urmare, și funcționarea Curții Constituționale, republicată, potrivit excepția nu este motivată, nefiind respectate dispozițiile cărora „Sesizările trebuie făcute în formă scrisă și motivate“.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 4 și art. 581 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Blind Romana Construcții Blindaje Export Import“ — S.R.L. în Dosarul nr. 3.203/2002 al Judecătorei Târgoviște.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 ianuarie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind suportarea cheltuielilor legate de organizarea la București, în perioada 9—10 februarie 2003, a Reuniunii directorilor politici și corespondenților europeni

În temeiul art. 107 din Constituție,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă organizarea de către Ministerul Afacerilor Externe, la București, în perioada 9—10 februarie 2003, a Reuniunii directorilor politici și corespondenților europeni, cu participarea reprezentanților statelor membre și ai statelor candidate la aderarea la Uniunea Europeană.

Art. 2. — Cheltuielile ocazionate de organizarea reuniunii prevăzute la art. 1 se suportă din bugetul aprobat Ministerului Afacerilor Externe pe anul 2003, de la capitolul „Autorități publice“, titlul „Cheltuieli materiale și servicii“, în limita sumei de 222.430.000 lei, conform devizului cuprins în anexa^{*)} care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

- p. Ministrul afacerilor externe,
Mihnea Motoc,
secretar de stat
- p. Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Gherghina,
secretar de stat

București, 30 ianuarie 2003.
Nr. 105.

^{*)} Anexa se comunică Ministerului Afacerilor Externe.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, str. Izvor nr. 2—4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1—12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ București
și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro